

РЕШЕНИЕ

№ 3130

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1246** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. К. К. срещу решение № 3967/8.1.2020 г., постановено по НАХД № 2880/2018 г. на СРС, Наказателно отделение, 135 с-в, с което е потвърдено НП № 17-4332-026318/19.12.2017 г., издадено от началник на отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от управление за 6 м., за нарушение на чл. 103 ЗДвП и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 м., за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

Касаторът твърди, че решението е необосновано и постановено при незаконосъобразни изводи. Направен е превратен анализ на свидетелските показания, както и на писмените доказателства. Кредитирани са показанията на св. А. и св. В. И., за които се твърди, че са непряко заинтересовани, както и на св. М. К., без да ги подлага на критичен анализ. Не е изследвано това, че жалбоподателят е представил писмени възражения.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи – отдел "Пътна полиция" към СДВР не взе становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е

неоснователна.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му. Решението е постановено в съответствие с приложимите материално-правни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила. Същевременно, съдът намира за неоснователни наведените касационни основания.

СРС е приел, че от доказателствата по делото се установява фактическата обстановка, приета от административно-наказващия орган, за да ангажира административно-наказателната отговорност на касатора. А именно - прието е за установено, че на 2.12.2017 г., около 22.25 ч., в [населено място], на ул. Ц. С., касаторът е управлявал лек автомобил, като при подадени светлинна и звукова сигнализация от маркиран автомобил, не е спрял и продължил движението. Отказал е да бъде изпробван с техн. средство. Издаден му е талон за медицинско изследване.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства и показанията на свидетелите, счита, че СРС правилно е приел за установена посочената фактическа обстановка – въз основа на писмените доказателства и показанията на разпитаните свидетели. Разпитани са свидетелите Д. – съставител на акта. Разпитани са и св. Т. Д. и св. И. Н., именно които са били непосредствени свидетели-очевидци на нарушението. Свидетелката Д. подробно и безпротиворечиво установява описаната фактическа обстановка. Тези показания се подкрепят и от показанията на св. Н., макар и недотам подробни. Съдът счита, че тези показания са последователни и безпротиворечиви. Липсват данни за връзки, които да доведат до извод за евентуална заинтересованост на тези свидетели.

Същевременно са обсъдени и показанията на св. С. А. – първи братовчед и св. В. И. – приятел на жалбоподателя, като съдът е аргументирал преценката им от гледна точка на тяхната заинтересованост, като изключително подробно и обосновано е дал логична аргументация в тази насока.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното.

Правилно СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на касатора не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето.

По материално-правната законосъобразност на решението.

Съгласно чл. 103 от ЗДвП водачите, при подаден сигнал за спиране от контролните

органи, са длъжни да спрат плавно в най-дясната част на платното на движение или на посочено им място и да изпълняват указанията на представителя на службата за контрол.

Макар и да не е посочено изрично в цитираната норма, от нея следва извод, че описаното по-горе задължение включва и задължението, при управление на ППС, водачите да следят за пътната обстановка, вкл. и за наличие на контролни органи. В процесния случай жалбоподателят не е сторил това.

На следващо място, съгласно чл. 174, ал. 3 ЗДВП е длъжен да даде възможност да му бъде извършена проверка за алкохол или наркотични вещества или техни аналози. В процесния случай не се установява касаторът да е предоставил такава възможност.

По отношение на размера на наложените наказания. Съдът намира, че те правилно са определени към минимума. Не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 ЗАНН. Съдът намира, че са правилни изводите на СРС и в тази им част.

Въз основа на тези мотиви касационната инстанция счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3967/8.1.2020 г., постановено по НАХД № 2880/2018 г. на СРС, Наказателно отделение, 135 с-в, с което е потвърдено НП № 17-4332-026318/19.12.2017 г., издадено от началник на отдел „Пътна полиция“ в СДВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.